

Tænk jer nu dette samme Menneskebarn efter et langt Livs Møje og Kval bøje sit hvide Hoved i Døden med de Ord: „Ske din Vilje, Herre!“ — Ja, hvem kan i Grunden saa være i Tvivl om, hvad der er Guds faderkærlige Hensigt med vort Liv hernede i Jammerens Dal, her i Helvedes Forgaard, hvor ingen kan overleve Rædslerne uden enten at forhærde sit Hjerte eller henfly til det kristne Haab om Synderens naadige Hjemkaldelse til de himmelske Boliger.

„Ja — for vor Saligheds Skyld! — lad os fly den falske Læge, den mørke Trolldmand, der vil franarre os vore Byrder og bestjæle os for vore Lidelser for allerede her i Støvet at forvandle vor Graad til Glæde! Lad os forsage hans Trøst og med besluttet Sind gaa ind under Livets strenge Optugtelse for at modnes til Paradiset! — Ja, Herre, lad Fristeren ikke overliste os! Giv os alle Kraft til at modstaa, Taalmodighed til at lide, Standhaftighed til at holde ud! — Amen!“

I samme Nu, han sluttede, rejste Folk sig over hele Salen med en Følelse af Lettelse. Der havde under Slutningen af hans Tale ytret sig stor Utaalmodighed, og idet man nu trængte sig mod Udgangen, var der adskillige, der gav deres Forargelse Luft. Andre lo, og en ung Børs-herre gjorde Lykke med den Bemærkning, at „Femte Juni“ burde tiltales for falsk Varebetegnelse.

Der var dog ogsaa dem, der havde mindre travlt med at komme afsted, enkelte tavse Folk, der, idet Mads Vestrup gennem en Bagdør forlod Salen, saae efter ham med et dybt forundret eller sky Udtryk i Øjnene.